

31979R0954

1979.5.17.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 121/1

A TANÁCS 954/79/EGK RENDELETE**(1979. május 15.)****a vonalhajózási konferenciák magatartási kódexéről szóló ENSZ-egyezmény tagállamok által történő megerősítéséről vagy ahhoz való csatlakozásáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

mivel a kódexet az e rendeletben előírt szabályokra is figyelemmel erősítsék meg vagy csatlakozzanak ahhoz;

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 84. cikkének (2) bekezdésére,

mivel a konferenciák stabilizáló szerepe a fuvaroztatóknak nyújtott megbízható szolgáltatások biztosításában elismert, de ettől függetlenül szükség van a Szerződésben lefektetett versenyszabályok konferenciák által történő esetleges megszegésének kiküszöbölésére; mivel a Bizottság ennek megfelelően e szabályoknak a tengeri szállításra való alkalmazására vonatkozó rendeletre javaslatot fog a Tanácsnak tenni,

tekintettel a Bizottság által benyújtott rendelettervezetre,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

tekintettel a Szociális és Gazdasági Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési konferenciájának égisze alatt megszövegezték a vonalhajózási konferenciák magatartási kódexéről szóló egyezményt, amely nyitva áll a megerősítésre vagy az ahhoz való csatlakozásra;

mivel a kódex által szabályozott kérdések nem csupán a tagállamok számára bírnak fontossággal, hanem a Közösség számára is, különösen hajózási és kereskedelmi szempontból, és ezért fontos, hogy közös álláspont alakuljon ki e kódexre vonatkozóan;

mivel e közös álláspontnak tiszteletben kell tartania a Szerződés elveit és céljait, és nagymértékben hozzá kell járulnia a fejlődő országok hajózási törekvései kielégítéséhez, miközben törekedni kell az OECD-országok hajózási társaságai által az e területen, valamint az ezen országok között folyó kereskedelem során alkalmazott kereskedelmi elvek folyamatos alkalmazására;

mivel ezen alapelvek és célok betartásának biztosítása céljából, tekintettel arra, hogy a kódex nem tartalmaz a Közösség csatlakozását lehetővé tevő rendelkezéseket, fontos, hogy a tagállamok

1. cikk

(1) A vonalhajózási konferenciák magatartási kódexéről szóló ENSZ-egyezmény megerősítésekor vagy az ahhoz való csatlakozáskor a tagállamoknak írásban tájékoztatniuk kell az ENSZ főtitkárát, hogy a megerősítés vagy a csatlakozás e rendelet szerint megtörtént.

(2) A megerősítő vagy csatlakozási okiratot a mellékletben található fenntartásokkal kell ellátni.

2. cikk

(1) Már létező konferencia esetén a konferencia tagját képező, azonos állampolgárságú tagokból álló valamennyi csoport az azonos államban honos más hajózási társasággal folytatott kereskedelmi tárgyalások útján meghatározhatja, hogy az utóbbi részt vehet-e a konferenciában mint nemzeti hajózási társaság.

Amennyiben új konferenciát alakítanak, az azonos államban honos hajózási társaságok kereskedelmi tárgyalások útján dönthetnek el, hogy melyikük vesz részt a megalakítandó konferenciában mint nemzeti hajózási társaság,

⁽¹⁾ HL C 131., 1978.6.5., 34. o.

⁽²⁾ HL C 269., 1978.11.13., 46. o.

(2) Ha az 1. bekezdésben említett tárgyalások nem vezetnek egyezségekre, akkor az egyik érintett hajózási társaság kérésére és az összes többi meghallgatása után minden tagállam megteheti a szükséges intézkedéseket a vita rendezésére.

(3) Minden tagállam biztosítja, hogy a területén az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés alapján alapított, hajót üzemeltető valamennyi hajózási társaság azonos bánmódban részesüljön, mint a területén székhellyel rendelkező és ténylegesen ellenőrzött társaságok.

3. cikk

(1) Amennyiben egy vonalhajózási konferencia a kódex 2. cikkének megfelelően érdekszövetséget vagy kikötési, forgalomlebonyolítási és/vagy bármilyen más forgalomelosztási megállapodást működtet, az a rakomány mennyiség, amelyre az egyes tagállamoknak az adott ügyletben részt vevő nemzeti hajózási társaságainak csoportja vagy a tagállamoknak az adott ügyletben harmadik ország hajózási társaságaként fellépő hajózási társaságai a kódex alapján jogosultak, újrafelosztásra kerül, kivéve ha a konferencia tagját képező és az újraelosztási szabályokban részes összes társaság nem hoz ezzel ellentétes döntést. A rakományhányadok újraelosztása a konferenciához tartozó és az újraelosztási szabályokban részes hajózási társaságok egyhangú döntése alapján történik, tekintetbe véve, hogy mindegyik társaság méltányos részét bonyolítsa a konferencia kereskedelmének.

(2) Az egyes résztvevőknek végül kiosztott hányadot üzleti elvek alapján állapítják meg, különös figyelemmel a következőkre:

- a) a konferencia által szállított és azon tagállamok által létrehozott rakomány mennyiség, amelyek forgalmát a konferencia biztosítja;
- b) a hajózási társaságok múltbeli teljesítménye az érdekszövetség tárgyát képező ügyletben;
- c) a konferencia által szállított és a tagállamok kikötőin keresztül továbbított rakomány mennyisége;
- d) azon fuvaroztatók igényei, amelyek rakományát a konferencia szállítja.

(3) Amennyiben nem születik megállapodás az (1) bekezdésben említett rakományok újraelosztásában, akkor az ügy a II. mellékletben ismertetett eljárás szerint – az egyik érintett fél kérelmére – békéltetésre kerül. Bármely, a békéltetési eljárás által nem rendezett vita a felek megállapodásával választott bíróság elé terjeszthető. Ebben az esetben a választottbírósági ítélet kötelező erejű.

(4) Előre meghatározandó időközönként az (1), (2) és (3) bekezdés szerint elosztott hányadokat rendszeresen át kell tekinteni, figyelembe véve a (2) bekezdés szerinti kritériumokat, különösen a fuvaroztatóknak nyújtandó megfelelő és hatékony szolgáltatás szempontjából.

4. cikk

(1) A Közösség egy tagállama és a kódexben részes, de nem OECD-tagállam közötti konferenciaügylet során, ha egy másik OECD-tagállam részt kíván venni az e rendelet 3. cikkében előírt felosztásban, akkor azt a kormány szinten vagy a hajótulajdonosi szinten meghatározott viszonyosság elve alapján teheti.

(2) E cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, a kódex 2. cikkét nem kell alkalmazni a tagállamok, valamint viszonyosság alapján ezen államok és a többi, a kódexben részes OECD-tagállam közötti konferenciaügyletekre.

(3) E cikk (2) bekezdése, a kódex 2. cikkében rögzített elveknek megfelelően, nem érinti a kódex értelmében nemzeti hajózási társaságként elismert, fejlődő országok hajózási társaságainak harmadik ország hajózási társaságaként ilyen ügyletekben történő részvétele lehetőségét, amennyiben:

- a) e hajózási társaságok már tagjai egy konferenciának, amely részt vesz ezekben az ügyletekben; vagy
- b) a kódex 1. cikkének (3) bekezdése alapján felvételt nyert egy ilyen konferenciába.

(4) A kódex 3. cikkét és 14. cikkének (9) bekezdését nem kell alkalmazni a tagállamok, valamint viszonyosság alapján ezen államok és a kódexben részes OECD-országok közötti konferenciaügyletekre.

(5) A tagállamok, valamint ezen államok és más, a kódexben részes OECD-országok közötti konferenciaügyletek esetén, ha más vitarendezési eljárásról egyeztek meg maguk között; akkor a tagállamok fuvaroztatói és hajótulajdonosai egymással való kapcsolatukban, vagy viszonyosság alapján más OECD-országok fuvaroztatóival és hajótulajdonosaival való kapcsolatukban nem ragaszkodhatnak a kódex VI. fejezete szerinti vitarendezési eljárások alkalmazásához. Ekkor különösen a kódex 25. cikkének (1) és (2) bekezdése által biztosított, a kódex VI. fejezetében foglaltaktól eltérő vitarendezési eljárások adta lehetőségekkel élhetnek.

5. cikk

Egy tagállam és az e rendelet 3. cikkében nem említett tagállamok ügyleteire vonatkozó konferenciamegállapodásban meghatározott ügyekre vonatkozó döntések meghozatalakor ezen államok nemzeti hajózási társaságai, mielőtt megadnák vagy megtagadnák hozzájárulásukat, tárgyalásokat folytatnak az összes olyan közösségi hajózási társasággal, amelyek tagjai a konferenciának.

6. cikk

A tagállamok a Bizottsággal folytatott konzultáció után megfelelő módon elfogadják az e rendelet végrehajtásához szükséges törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1979. május 5-én.

a Tanács részéről

az elnök

R. BOULIN

I. MELLÉKLET

FENNTARTÁSOK

Az egyezmény megerősítésekor vagy az ahhoz való csatlakozáskor a tagállamok a következő három fenntartással vagy értelmező fenntartással élhetnek:

1. A magatartási kódex alkalmazásában a „nemzeti hajózási társaság” a Közösség tagállama esetében jelenthet bármely, a szóban forgó tagállam területén az EKG-Szerződésnek megfelelően alapított, hajót üzemeltető hajózási társaságot.
2. a) E fenntartás b) pontjának sérelme nélkül, a magatartási kódex 2. cikke nem alkalmazható a Közösség tagállamai, valamint viszonyosság alapján ezen államok és más, a kódexben részes OECD-tagállam közötti konferenciaügyletekre.
b) A kódex 2. cikkében rögzített elveknek megfelelően, nem érinti a kódex értelmében nemzeti hajózási társaságként elismert, fejlődő országok hajózási társaságainak harmadik ország hajózási társaságaként ilyen ügyletekben történő részvétele lehetőségét, amennyiben:
 - i. e hajózási társaságok már tagjai egy konferenciának, amely részt vesz ezekben az ügyletekben; vagy
 - ii. a kódex 1. cikkének (3) bekezdése alapján felvételt nyert egy ilyen konferenciába.
3. A magatartási kódex 3. cikkét és 14. cikkének (9) bekezdését nem kell alkalmazni a tagállamok, valamint viszonyosság alapján ezen államok és a kódexben részes OECD-országok közötti konferenciaügyletekre.
4. Azon ügyletek esetében, amelyekre a magatartási kódex 3. cikke vonatkozik, e cikk utolsó mondatát a következőképpen kell értelmezni:
 - a) az országai közötti kereskedelmi ügyleteket érintő szavazás előtt a nemzeti hajózási társaságok két csoportja egyeztetési véleményét;
 - b) ez a mondat kizárólag azokra az ügyekre vonatkozik, amelyekre néve a konferenciamegállapodás előírja, hogy mindkét érintett nemzeti hajózási társaságcsoporthoz jóváhagyása szükséges, és nem a konferenciamegállapodás által érintett valamennyi ügyre.

II. MELLÉKLET

A 3. CIKK (3) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT BÉKÉLTETÉS

A vitás felek megneveznek egy vagy több békéltetőt.

Ha nem jutnak egyezsége az ügyben, mindegyik vitás fél megnevez egy békéltetőt, és az így megnevezett békéltető egy másik békéltetőt vonnak be elnöknek. Amennyiben az egyik vitás fél nem nevez meg békéltetőt, vagy a vitás felek által megnevezett békéltetők nem jutnak megegyezésre az elnök személyét illetően, a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara elnöke az egyik fél kérésére elvégzi a szükséges kinevezést.

A békéltetők minden erőfeszítést megtesznek a vita rendezésére. Döntenek a követendő eljárásról. Díjukat a vitás felek fizetik.